

LUKA BEKIĆ

*Uprava za zaštitu kulturne baštine
Odjel za zaštitu arheološke baštine
Cvijete Zuzorić 43
HR -10000 Zagreb*

NOVI NALAZ RANOSREDNJOVJEKOVNOG KOPLJA S KRILCIMA

UDK 903"638" (497.5) "6/7"
Izvorni znanstveni rad

Uradu se obrađuje novootkriveno ranosrednjovjekovno koplje s krilcima pronađeno u rijeci Kupi pokraj Lasinjske Kiselice. Ovo je prvi nalaz te vrste s područja središnje Hrvatske i tek šesti na području današnje Hrvatske. Stoga ovaj nalaz zaslužuje biti zasebno predstavljen znanstvenoj javnosti. Uradu se ovo koplje uspoređuje dosad poznatim kopljima iz Hrvatske i drugih zemalja te se pokušava datirati prema dostupnim tipologijama. Ujedno se nude mogućnosti za postavljanje u povijesni kontekst.

Prilikom terenskog pregleda trasa (profila) buduće vodovodne mreže za prostor općine Lasinja, 20. kolovoza 2002.g., pregledavao sam i područje sela Lasinjska Kiselica. Kako je posrijedi prapovijesna gradina, pregled je bio pomnije proveden, pa su tako pronađeni ulomci ranobrončano-dobne (*kasnovučedolska kultura*) i kasnobrončanodobne keramike (*kultura polja sa žarama*). Mještani govore i o nedavnom nalazu ljudske lubanje koju su nažalost djeca u igri razbila, a postoje i naznake kako se na ovome mjestu nalazila i manja utvrda ili čardak iz doba protuturskih ratova. Budući nadzor nad samim radovima preuzeo je Lazo Čučković iz Muzeja grada Karlovca.

Tom prigodom mi je jedan od ljubaznih kućevlasnika u spomenutom mjestu pokazao neke keramičke ulomke pronađene u svom dvorištu koje čuva, te jedno željezno koplje.¹ S obzirom na dobru očuvanost predmeta, već na prvi pogled nije bilo sumnje kako je riječ o, u nas rijetkom, ranosrednjovjekovnom koplju s krilcima.

Koplje je pronašao mladi Željko Helman pregledavajući hrpu šljunka dovezenu za poravnavanje dvorišta. Ispostavilo se kako je šljunak dovezla obitelj Čunko, koja se bavi vađenjem šljunka i pijeska iz Kupe. Navodno je tada šljunak vađen na potezu od današnjeg mosta pa nizvodno do položaja ispod samog sela, na mjestu gdje je, smatra se, nekada bio gaz preko rijeke Kupe.

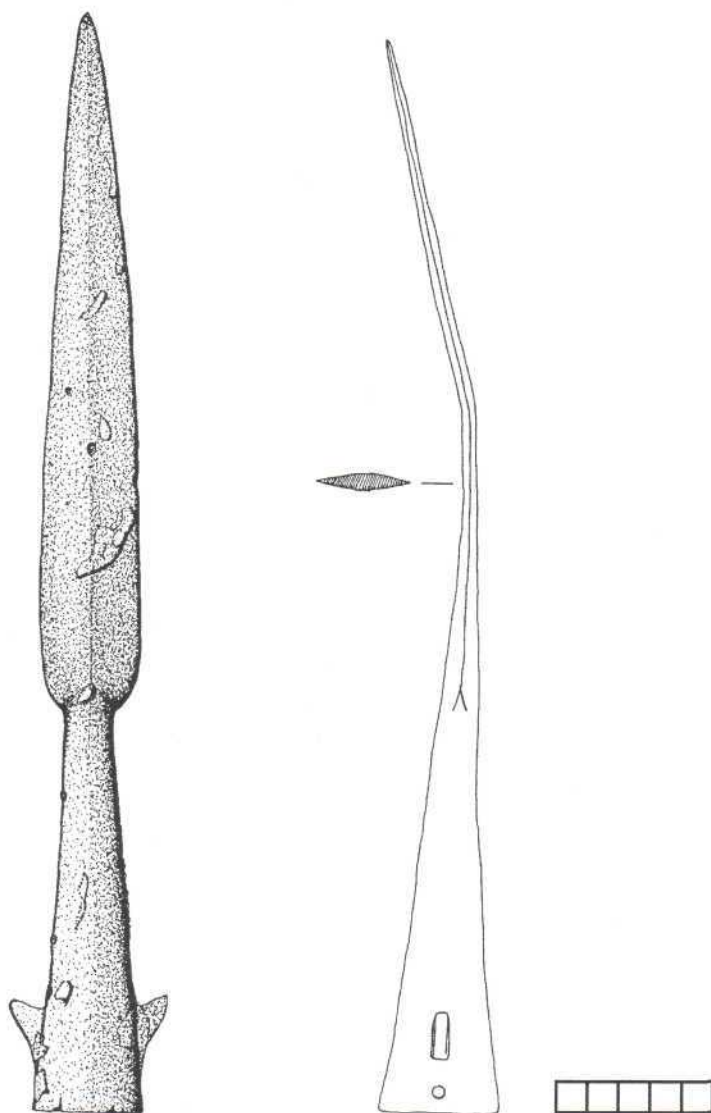
1 Krešo Helman i njegova obitelj. Pošteni nalaznici upozoreni su na kulturno-povijesnu vrijednost ovog nala-

za, te su ga dragovoljno i bez naknade prepustili muzeju kako bi bio konzerviran i izložen širokoj javnosti.

OPIS KOPLJA

Koplje je željezno, korodirano, ali ipak prilično dobro sačuvano. Srećom, pronalazač ga nije čistio, a nakupina sitnog riječnog šljunka i hrđe mjestimice je otpala zbog rukovanja. Koplje je lagano svinuto, a pažljivijim pregledom može se zaključiti kako je to posljedica vađenja s riječnog dna. Čini se da koplje nema tragova nekog ukrašavanja, što nam je poznato s nekih drugih primjeraka pronađenih u nas. Ipak, to ćemo moći potvrditi samo kad ga se stručno očisti i konzervira.

Dužina cijelog šiljka koplja iznosi 35 cm, od samog vrha do kraja tuljca za nasad. Bodilo je dužine 22,5 cm, a tuljac 13 cm. Bodilo je u obliku lista sa slabo naglašenim grebenom - razdjelnicom dvaju sječiva. Najširi dio bodila nalazi se u donjoj polovici sa širinom od najviše 3,3 cm. Tuljac

Slika 1. Crtež koplja (izradio Luka Bekić).
Figure 1. Drawing of the spear (by Luka Bekić).

je pravilnog oblog oblika, a njegov najširi promjer iznosi 3,5 cm. Čini se daje promjer otvora za nasad širok 2,5 cm, jer tu je koplje znatno korodirano, te rupa nije očišćena. Krilca su sačuvana najviše do 0,9 cm. dužine, i koso su izvijena prema vršku koplja. Od jednoga do drugoga vrha krilca, preko tuljca, promjer je 5 cm. Debljina krilca je oko 0,4 cm.

KOPLJA S KRILCIMA U EUROPI

Koplja s krilcima izrađena su od željeza a sastoje se od bodila i tuljca za nasad motke te dvaju karakterističnih željeznih pločica koje se nalaze na donjem dijelu tuljca. Dužina šiljka koplja iznosi od 30 do 55 cm. Prema uvriježenom mišljenju, tipična koplja s krilcima porijeklo vuku iz Franačke, gdje se vrlo često javljaju u 7. i 8. stoljeću (RUTTKAY 1976:299). U druge dijelove Europe koplja s krilcima šire se tijekom 9. stoljeća, pa je tako poznat veći broj takvih kopalja iz Austrije, Češke, Slovačke i Mađarske (FRIESINGER 1972; RUTTKAY 1976; KOVACS 1978/1979; MERINSKYZ., UNGERJ. 1990, itd.). Na samom istoku Europe dosad nisu pronalazena (Rusija, KIRPIČNIKOV 1966). Općenito se smatra da su krilca na kopljima služila kako se napadaču prilikom udara ne bi zaglavila u tijelu neprijatelja, već da ga lakše izvuče i bude spreman za novi udarac. Prema mišljenju Marije Šmalcelj ona su se zapravo razvila kao najpodesnije oružje za borbu protiv konjice. Naime, njihove razmjerno velike dimenzije služile su u prvom redu za onesposobljavanje konja, a krilca su pomagala kako zabijeno koplje ne bi izletjelo iz ruku od siline konja u naletu. Ona smatra kako se ova koplja počinju javljati kada se Franci susretnu s avarskom konjicom. Zemljopisni raspored nalaza kopalja s krilcima kao i njihova datacija potvrđuje tu tezu za ovaj dio Europe.²

Zbog svega toga se takav tip koplja ne prestaje koristiti u ranom srednjem vijeku, već on stupnjevito evoluirao, pa se iz njega u kasnom srednjem vijeku vjerojatno razvija i poznata »partizana«. Koplja su bila podjednako pogodna kao oružje i za pješaka i za konjanika, s opaskom kako su varijante za bacanje bila isključivo pješačko oružje (RUTTKAY 1976: 304). Hladno oružje sigurno je, osim u ratne svrhe, paralelno ili u varijantama, bilo upotrebljavano u lovu, ali su nakon luka i strijele vjerojatno baš koplja bila najpodesnija za to. Lebedynsky smatra kako su se koplja s krilcima zapravo razvila kao lovačko oružje u Galiji u 2. st. a prešla u vojnu uporabu u 6. st. Od karolinškog doba ponovo su se koristila kao lovačko oružje (LEBEDYNSKY 2001, 165, 166).

KOPLJA U NAS

Na području današnje Hrvatske poznati su nalazi pet kopalja s krilcima. Na područjima za koje se predmnijeva da su nekada bila u sklopu hrvatske kneževine(a) ili kraljevine nađeno ih je još nekoliko. Prema ovdje navedenim objavama (koje sadrže i prikaz), to su:

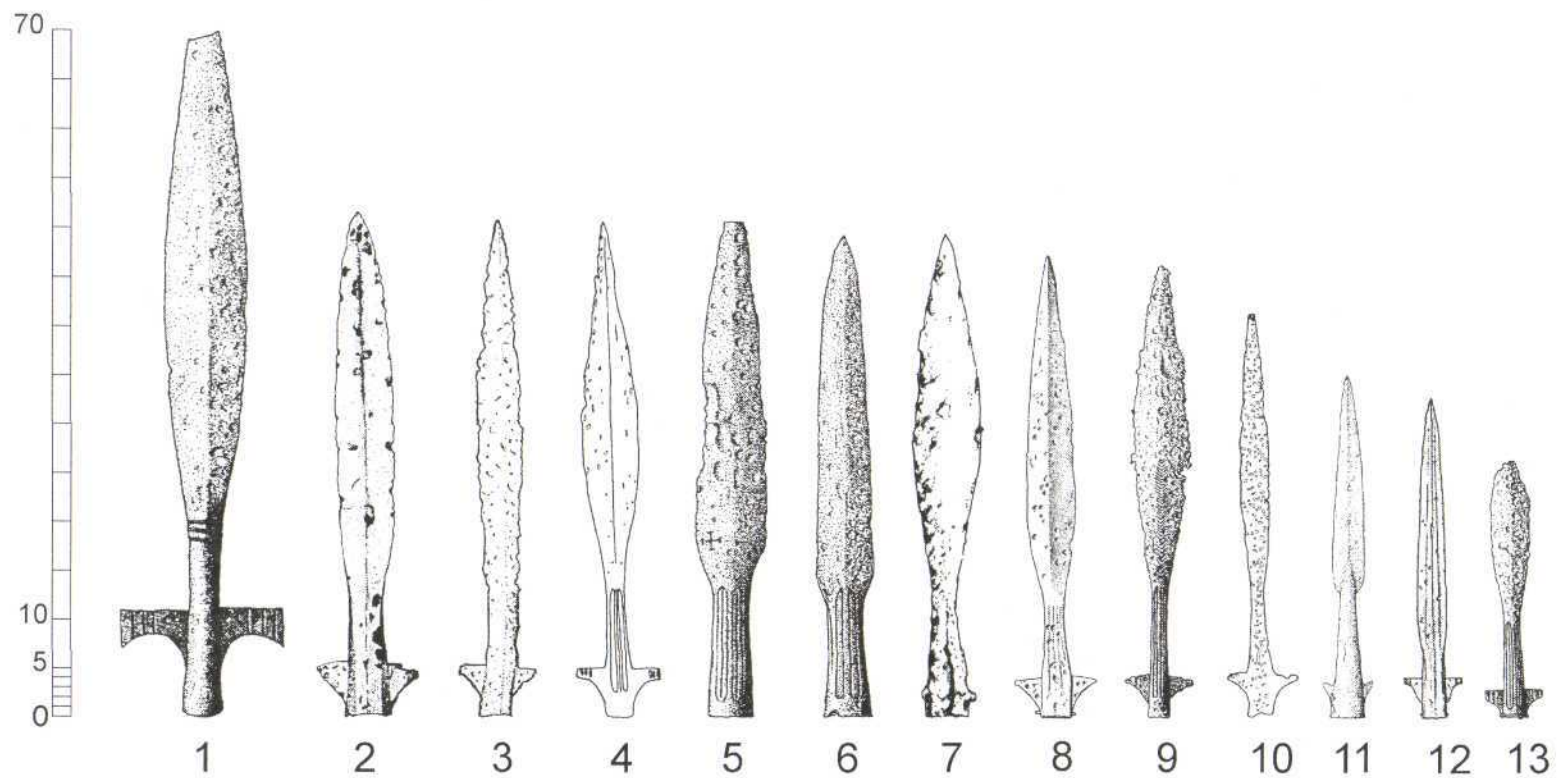
1. Vir - Posušje - BiH

(PETRINEC 2000a: 351, sl.IV.252 (preuzet crtež))

2. Stari grad - Varaždin

(TOMIČIĆ 1968: 53-60, sl.2 (preuzet crtež); TOMIČIĆ 1984: 223-226,sl.9,10; TOMIČIĆ 2000: 153, sl.7; ŠIMEK 2000: 105, sl.II.45)

² Zahvaljujem profesorici Mariji Šmalcelj na idejama i razmišljanjima koje mi je usmeno izložila.

Slika 3. Usporedba dosad poznatih nalaza franačkih kopalja s krilcima s područja ranosrednjovjekovne Hrvatske. Crteži preuzeti iz navedene literature ili nacrtani prema fotografiji. Koplja su u međusobnom razmjeru.

Figure 3. Comparison of hitherto known Frankish spears with wings from the territory of early medieval Croatia. Drawings taken from quoted literature or drawn after photographs. All spears are reproduced in the same scale.

3. Čairi - Stolac - BiH

(ATANACKOVIĆ - SALČIĆ 1976: 27, TXI:3; VINSKI 1981: 33 (preuzet crtež); VINSKI 1985: 67, sl.2:2; PETRINEC 2000c: 336, sl.IV.237b)

4. Cetina - Trilj

(MILOŠEVIĆ 2000a: 132, sl.37; MILOŠEVIĆ 2000d: 253, 254, sl.IV120 (crtež napravljen prema fotografiji))

5. Nepoznato nalazište - Hercegovina - BiH

(PETRINEC 2000b: 358, sl.IV.261b (preuzet crtež))

6. Nepoznato nalazište - Hercegovina - BiH

(PETRINEC 2000b: 358, sl.IV.261 a (preuzet crtež))

7. Ždrijac - Nin

(BELOŠEVIĆ 1980: 103, 104, t.XXVI (preuzet crtež); JURIC 2000: 304, sl.IV.195)

8. Poletnica - Zadvarje (u starijoj literaturi Žeževica Donja - Omiš)

(VINSKI 1977/1978: 172, sl.2 (preuzet crtež); VINSKI 1981: 33; MILOŠEVIĆ 2000b: 357, sl.IV.260)

9. Mogorjelo - BiH

(MILETIĆ 1979: 145, t.I, t.II, t.IV; VINSKI 1981: 33; VINSKI 1985: 67, sl.1:3; MILOŠEVIĆ 2000c: 282, sl.IV.172 (preuzet crtež))

10. Nepoznato nalazište (iz zbirke Milana Praunsbergera u Zagrebu)

(ŠERCER 1972: 89, t.29-254 (crtež napravljen prema fotografiji))

11. Kupa - Lasinjska Kiselica

Novopronađeno koplje iz Lasinje, šesti je takav nalaz iz današnje Hrvatske ili četrnaesti iz neka-
dašnje Hrvatske.

12. Rudići - Glamoč - BiH

(MILETIĆ 1977: 234, 235, t.I-2, t.III-2; VINSKI 1977/1978: 13, t.XV:2 (preuzet crtež); VINSKI 1981: 33; PETRINEC 2000d: 332, sl.IV.231c)

13. Hatelj (Dabar polje) - Stolac- BiH

(RADIMSKY 1895: 296, 297, Fig.32; MILETIĆ 1963: 160, sl.7b; VINSKI 1985: 69, sl.2:3; PETRINEC 2000e: 262, sl.IV137 (preuzet crtež))

Nije prikazano. Grgurevci-Šuljam - Srijemska Mitrovica- SiCG

(VINSKI 1977/1978: 187, bez prikaza)

Navodno postoji još jedno koplje s krilcima s nepoznatog nalazišta u Dalmaciji, ali nije mi poznato gdje se ono sada nalazi (JELOVINA D. - VRSALOVIĆ D. 1966: 92). S obzirom da ga drugi autori nakon 1966 više ne spominju, na njega nisam ozbiljno računao u ovom popisu.

DATACIJA KOPLJA

Lasinjsko koplje nije pronađeno u zatvorenoj arheološkoj cjelini, koja bi nam pomogla datirati ga, pa je potrebno više pažnje posvetiti dosad poznatim nalazima, te ga pokušati opredijeliti tipološki. Ono nema izravne podudarnosti s ostalim kopljima pronađenima kod nas. Ono što ga razlikuje je kombinacija njegovih karakteristika - oblik bodila, koji je širi u donjoj polovici, te krilca, koja su kraća, te izbačena prema vršku koplja. Ali to i nije toliko čudno jer i između prikazanih 13 kopalja postoje vrlo velike razlike, tako da gotovo i ne postoje dva ista koplja. Razlog tomu je svakako nedovoljan broj takvih nalaza, pa i samim time nemogućnost razrade tipoloških tabela. No, naši susjedi objavili su nešto veći broj takvih kopalja pa ću se kao i moji predhodnici pokušati osloniti na njihova razmišljanja, koja nisu baš jedinstvena.

Slika 2. Fotografija detalja koplja (izradio Luka Bekić).
Figure 2. Detail photograph of the spear (by Luka Bekić).

U Sloveniji je pronađen veći broj kopalja s krilcima. U rijeci Ljubljanici pronađeno je sveukupno čak 35 kopalja koja bi se mogla opredijeliti u franačke tipove, uključujući ona s krilcima.³ Manji broj je i sumarno objavljen s datacijom od kraja 8. stoljeća do u 9. stoljeće. Ti primjerci nisu isti kao naš, osim osnovne srodnosti (BITENC, KNIFIC 2001: 101, 102, sl.332, 333).

Prema Ruttkayu (RUTTKAY 1976), koji opširno obrađuje nalaze iz Slovačke, lasinjsko koplje bi prema obliku bodila pripadalo grupi III. Za njih kaže da ih je najteže datirati, jer se takav oblik javlja od brončanog doba te sve do vremena srednjega vijeka, a osobito su bila česta u doba seobe naroda (RUTTKAY 1976: 300). Ruttkay navodi primjere datacije za pojedina koplja iz te grupe, a kao jedinu konkretnu pomoć u dataciji spominje zadebljanje i »zuspitzung« bodila, te uvećanje otvora tuljca, koji bi ukazivali na kasniju dataciju (12, 13. st). Prema tome naše koplje ne bi spadalo u ta kasnija koplja s obzirom na svoju gracilnost. No taj Ruttkayev tip III i nije najsretniji za usporedbu, jer ne uključuje koplja s krilcima, koje naš primjerak ima. Tako smo opet upućeni na njegovu grupu I, u kojoj se nalaze koplja s krilcima. No prilikom opisivanja karakteristika te grupe navodi kako su »u svim slučajevima« dužine od 46 do 48 cm, te daje plosnata oštrica najšira u srednjem dijelu, što evidentno ne odgovara našem primjerku. Posljednju mogućnost prati traženje sličnosti među kopljima tipa IV; međutim; ni tu nema zadovoljavajuće kombinacije dužine cjelokupnog koplja naspram dužini tuljca i drugih parametara. U toj grupi Ruttkay ionako ne navodi krilca, niti je određuje vremenski preciznije osim razdoblja od 9. do 13. st.

Kod Kirpičnikova (KIRPIČNIKOV 1966), koji obrađuje više od sedam stotina poznatih kopalja iz razdoblja od 9. do 13.st. u Rusiji nema nijedno koplje s krilcima. Koplja njegovoga čistog III tipa, koje zove i »izduženo triangularnim« a prema rasporedu šireg - užeg dijela bodila slične našem, se, ovisno o podtipu, datiraju od 8. do 11. st. Navodi kako je taj tip vjerojatno tradicionalno slavenski, a u Rusiji je s vremenom dobivao svoje posebne karakteristike. I stoga kaže kako je vrlo vjerojatno riječ o domaćim, a ne uvoznim proizvodima (KIRPIČNIKOV 1966: 12, 13).

Sljedeći, često citiran, izvor za proučavanje kopalja je Kovacs, koji obrađuje srednjovjekovna koplja Mađarske i općenito Karpatske kotline (KOVÁCS 1970/1971; 1978/1979). Između 34 primjerka kopalja s krilcima koja su grupirana u 5 glavnih grupa i više podgrupa, našem primjerku po nekim elementima slične 4 koplja. Riječ je o koplju broj 5 iz Devinske Nove Vesi, te kopljima 20, 21 i 22, svi s nalazišta Sopron - Sopronkohida. Kao osnovne značajke uzeo sam već spominjan oblik bodila s najširim dijelom u donjoj polovici, oblik krilca i dužinu cijelog šiljka koplja. Prema dužini, slična su koplja broj 21 i 22, sa 30,4 odnosno 35,6 cm ukupne dužine. Prema obliku bodila, koji je najširi u donjem dijelu, a ne kao stoje uobičajeno u srednjem dijelu, vrlo nalikuju kopljima broj 5 i 22. I na kraju, oblik krilca, ako je vjerovati slabijem grafičkom prikazu, slični i krilcima kod primjeraka 5, 20 i 21 jer imaju tendenciju »uvijenosti« gornjeg dijela krilca prema vršku koplja, a ne potpune vodoravnosti, odnosno okomitosti na tuljac. O toj pojavi će još biti riječi. Sva navedena koplja također nisu ukrašena. Ova četiri navedena primjeraka Kovacs stavlja u svoju grupu 1, za koju kaže da je vrlo bogata formama, a navedeni primjeri datirani su, kao grobni nalazi, u 8. i 9. stoljeće (KOVÁCS 1979: 106).

Za objave koplja s krilcima, također se često citira Friesinger, koji objavljuje takve nalaze s područja Austrije (FRIESINGER 1965, 1972). Usprkos tome što u navedenim djelima ne pokušava oformiti precizne tipologije, pojedini primjerci koje je on objavio vrlo podsjećaju na naše koplje. Spomenimo prvo koplje s nalazišta Gars - Thunau (FRIESINGER 1965: 86, Abb. 14-1) koje potječe iz dijelom uništenoga groblja karolinškog doba. To koplje ima najveću širinu bodila u donjem di-

³ Za podatke i savjete zahvaljujem kolegi dr.sc. Andreju Gaspariju iz Ljubljane.

jelu, i to 3,2 cm, cjelokupnu dužinu šiljka od 34 cm, dužinu tuljca 10 cm i širinu oba krilca zajedno 6 cm. Sve dimenzije su gotovo identične našem primjerku. Nadalje, kao i naše, ono ima tuljac bez ukrasa, blagi središnji greben, te na kraju krilca koja su bila uvijena na gore. A ta značajka gotovo je identična našem koplju kod drugog austrijskog primjerka, pronađenog u Steinabrunnu (FRIESINGER 1972: 43-45, Abb.10-1). Navedena koplja Friesinger datira u 9. stoljeće, i smatra kako su na područje Donje Austrije dospjeli ilegalnom trgovinom, zabranjenom ukazom od 805. godine.

Godine 1987. Szameit je objedinio dosad poznate nalaze koplja s krilcima pronađene na području Austrije, uključujući već spomenuta kod Friesingera (SZAMEIT 1987). On preciznije opisuje austrijske nalaze pokušavajući ih opredijeliti prema tipovima. Za nas su i nadalje zanimljiva koplja iz Thunaua i Steinabrunna. Primjerak iz Thunaua ne određuje čvrsto u neku grupu s obzirom na svoje posebnosti. Kaže kako je riječ o slučajnom nalazu, ali ga s obzirom na groblje datira u 8. stoljeće (SZAMEIT 1987: 160, 168, Abb.6-2). Koplje iz Steinabrunna on pripisuje svojoj grupi A, te kaže kako ga treba datirati u 8. ili 9. st. s obzirom na kontekst cijelog slavenskoga groblja iz kojeg potječe. Zanimljivo je kako se krilce na njegovu crtežu više ne vidi, za razliku od fotografije kod Friesingera, a vjerojatno je otpalo zbog djelovanja korozije (SZAMEIT 1987: 160, 169, Abb.4-1).

Poznato mi je još jedno koplje koje se može usporediti s našim primjerkom. Riječ je o podvodnom nalazu iz Tissøa na otoku Seeland u Danskoj. Na obali jezera nalazilo se kultno mjesto, a žrtvovano oružje bacalo se u vodu. Iz grupe oružja koja se datira od 7. do 12. stoljeća izdvaja se jedno koplje koje, kao i naše, najširi dio bodila ima u donjoj polovici, blagi središnji greben, približno slične veličine i, što je najindikativnije, špičasta krilca izvijena prema vršku koplja (MÜLLER-WILLE 1999: 78, Abb.97.). No, nažalost, tu nemamo poseban opis i obradu tog koplja.

Kod vrlo citiranog Paulsena prikazanje i opisan određen broj kopalja s krilcima iz Njemačke (PAULSEN 1967). Jedan dio prikazanih kopalja on pripisuje grupi »vollendeten Form mit Furchenverzierung«, kako je zove, koja se odlikuje urezanim ukrasima, damasciranjem, širokim bodilima i trokutastim krilcima (PAULSEN 1967: 263, Abb.1). Datira ih oko 800. godine. Ta grupa predstavlja tipična karolinška koplja, koja su nam poznata iz prethodno navedene literature a i s nekih nalazišta u Hrvatskoj.

Nadalje, prikazuje i opisuje još nekoliko primjeraka koji su nastavak razvoja karolinških kopalja s krilcima do 1000. godine (PAULSEN 1967: 263,264, Abb.2). Prema njemu, za njih je karakteristično da gube urezani ukras na tuljcu, te da se proširuje raspon krilaca, koji sada iznosi do 10, odnosno čak 15 cm. Osim njega su problem kasnijih kopalja s krilcima dotakli i drugi autori. Skraćene prijedloge kao i potrebnu literaturu također navodi Ruttkay (RUTTKAY 1976: 299-301). Ruttkay pak ne podržava opće proširena mišljenja, npr. i Petersenovog, o uvećanju dimenzija krilaca kroz razvoj. Također ne podržava zaključak Nadolskoga o uvećanju vrha koplja i povećanju mase - težine kroz razvoj za svoju grupu II. U daljnjem izlaganju, slaže se s Kirpičnikovim i Kovácsom kako je za 12. i 13. st. tipično zadebljanje bodila, njegovo izduženje, te proširenje otvora tuljca kod grupe III. No Kovacs kao jedina dva primjerka sigurnih kasnijih kopalja s krilcima u svom radu navodi ona s krilcima širine od 10 do 15 cm, te osim forme navodi i njihovu veliku težinu kao razlog za kasniju dataciju (KOVACS 1978/1979: 106). Iz tih rasprava, koje nema smisla ovdje u cijelosti prenositi, proistječe kako zasad nije potpuno jasno kako odrediti koplja kao mlađi proizvod, ali očigledna je tendencija uvećanja, bilo dužine cijelog šiljka ili krilaca, bilo mase, odnosno težine. To se uglavnom opravdava potrebom veće snage i probojnosti koplja u ratne svrhe zbog sve češće uporabe oklopa nakon 10. st. I zato treba prihvatiti mišljenje Miloševića (MILOŠEVIĆ 2000a: 132) kako koplje iz Vira kod Posušja (ovdje sl.1./1) datira kasnije, u prethodno opisanu grupu.

Što se tiče lovačkih kopalja iz kasnijeg razdoblja, Truhelka objavljuje pojedina koplja iz Zemaljskog muzeja u Sarajevu, te prikazuje dva s krilima (TRUHELKA 1914: 242, tab.I). Prema nje-

mu, to su koplja za lov na medvjede i veprove (Saufeder), »koja se od običnih razlikuje time, daje vrlo masivno, teško iskovano a na dnu tulca ima postrance dva po široka krstolika krila ili bar dvije prečke, koje predstavljaju nakrsticu kao u balčaka mača«. Vejsil Čurčić također prikazuje koplje s krilcima pronađeno u Podhumu kod Mostara, kao i neka prikazana na stećcima u Bosni i Hercegovini (ČURČIĆ 1943: 30). Premda kaže kako stari Slaveni nisu upotrebljavali koplja, osim kad su ih dobivali od Rimljana i Langobarda za koje su služili kao najamnici, vjerojatno je prikazano koplje iz Podhuma uistinu (kasno)srednjovjekovno te svojom formom i vrlo širokim krilima odgovara prikazima sa stećaka. Također postoji reljef iz Gračanice s natpisom na bosančici, koji prikazuje lov na vepra (MACAN 1992, 85). Uz tri lovačka psa prikazanje i čovjek s kopljem u rukama. Koplje nosi već spomenute odlike kasnosrednjovjekovnog lovačkog tipa s vrlo širokom i masivnom nakrsnicom koje je već izgubilo karakter krilaca. I u katalozima Hermann pronalaze se takovi primjerci, masivne izrade s širokim krilima, koja se određuju kao lovačko oružje (Knebelspiess) kasnijih razdoblja- 16. stoljeće (Hermann Historica 1996: 179, nr.686).

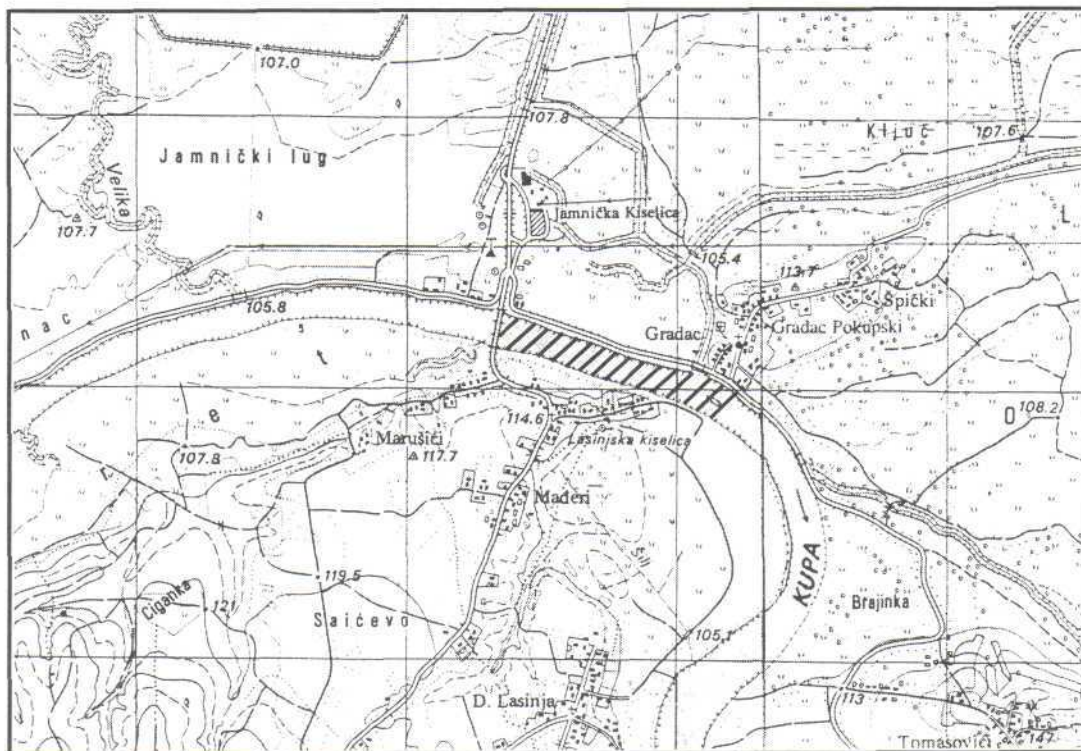
Međutim, ono što je najvažnije za naš primjerak iz Lasinje nalazi se kod Paulsen u opisu nastanka koplja s krilcima. Kako objašnjava, koplja s krilcima razvila su se iz kasnorimskih piluma, koji su imali izdužene »učvršćivače« šiljka koplja s drvenom motkom. Na tim mjestima nalazile su se i zakovice u obliku gumba. Ta pojačanja, koja su se po dva nalazila na nasuprotnim stranama tulca, vremenom su se, osobito kod Alemana, na svom najvišem dijelu odvajala i izvijala od tijela tulca i tako dobila svoju uporabnu vrijednost. Od tada, kaže Paulsen, već se može govoriti o »kopljima s krilcima«, ali ne još »dovršene forme« (PAULSEN 1967: 258). U svom djelu ne prikazuje takve primjerke, ali oni su nam poznati s mnogih nalazišta iz dobe seobe naroda. Naprimjer neka koplja Langobarda, gdje se na vrhovima krilaca javljaju životinjske glave kao na primjerku iz Nocere Ura-bre (MENGHIN 1985: 161). Iz 6. st. su i dva koplja s krilcima koja donosi Lebedynsky a potječu iz Krefeld-Gellepa te drugo s nepoznatog nalazišta u Njemačkoj (sada u Munchenu, LEBEDYNSKY 2001: 163). Vrlo dobar primjer takve preteče koplja s krilcima pronađen je i na nalazištu Vrh pri Planini u Sloveniji, a datira se u posljednju trećinu 6. ili 7. st. (BITENC, KNIFIC 2001: 72, sl.229). Nakon te faze kroz 6. i 7. st., dolazi sljedeća, u 8. st, za koju Paulsen kaže: *Für das 8. Jahrhundert ist vielmehr das seitliche Herauswachsen von abgebogenen Haken oder Schrdg nach oben angesetzt und dann waagrecht umgebogenen »Aufhaltern« an Lanzentüllen zu beobachten, die aber noch nicht als »Flugellanzten mit vollendeter form« und nicht als »karolingisch« bezeichnet werden können* (PAULSEN 1967: 258,259). I Szameit u opisu jednog primjerka (Holzwiesen) koji je manji i lakši od ostalih smatra stoga kako je riječ o »nerazvijenoj formi« i time starijoj, iz 8. st. i najkasnije s početka 9. st. (SZAMEIT 1987: 168,169). I upravo u to razdoblje razvoja kopalja s krilcima trebalo bi postaviti lasinjski primjerak i, vjerojatno, već spomenuta koplja iz Steinebrunna, Tissoa i druga koja imaju kratka krilca uvijena na gore, prema vršku oštrice. Ako je to tako, naš primjerak trebalo bi datirati u 8. stoljeće, možda prvu polovicu, te odrediti radije kao merovinško nego karolinško koplje.

POVIJESNI KONTEKST

Ako prihvatimo daje riječ o koplju iz ranog 8. stoljeća, ostaje nejasno gdje je napravljeno i tko gaje mogao upotrebljavati. Naše koplje zasad nije toliko jasno vremenski određivo da ga sa sigurnošću povežemo s nekim događajima, a i nismo u mogućnosti sa sigurnošću reći da li je riječ o pravom franačkom proizvodu ili njegovoj slavenskoj kopiji. U to doba bivša antička Panonija već je bila napučena Slavenima, a nešto sjevernije od Kupe i Avarima. Najbliži primjerci pripjevaju nam iz slavenskih grobalja 8. stoljeća na području današnje Austrije. Franci su tek potkraj druge polovice 8. st. prešli u protuavarski pohod (BUDAK 1996: 796), ali ga možda možemo i gledati u tom

svjetlu. Ovo koplje mogao je dakle donijeti u ove krajeve neki franački vojnik, ili gaje izgubio neki slavenski vojnik koji je sudjelovao u borbama s Avarima na strani Franaka. Nažalost, događanja iz razdoblja 7. i 8. st. u Pokuplju i Posavini prilično su nejasna i arheološki i povijesno, paje teško o toj mogućnosti zasad nešto više reći.

Ako pak uzmemo u obzir daje koplje moglo biti korišteno kroz vrijeme dva naraštaja (pedesetak godina), ostaje nam još jedan zanimljivi povijesni slijed. Riječ je o burnim događajima na početku 9. st. - ustanku donjeparanskog kneza Ljudevita protiv Franaka. S tim događajima povezani su još neki nalazi u Hrvatskoj. Riječ je o nalazu mača - spate tipa K-0 (VINSKI 1960: 53, 58; isti 1981: 32; TOMIČIĆ 1996: 115; isti 2000: 160), za koji Vinski, pa onda i Tomičić ukazuju na mogućnost, s obzirom na položaj nalazišta Podsused, daje nosilac tog mača pokopan tijekom nemirnih zbivanja za vladanja Ljudevita Posavskog. Drugi nalaz je franačko koplje s krilcima nađeno u Starom gradu u Varaždinu, a za koje u svojoj prvoj objavi Tomičić iznosi mogućnost slavensko-franačke sukobe (TOMIČIĆ 1968: 59). I za treći nalaz, karolinške ostruge iz Ozlja, Tomičić sugerira kako bi mogao potjecati iz tih vremena s obzirom na položaj utvrde (TOMIČIĆ 2000: 159, 160). No pogledajmo prvo povijesne podatke o tom ustanku. Godine 818. donjeparanski knez Ljudevit počeo je ustanak protiv Franaka (BUDAK 1996: 818) koji je pet godina bjesnio panonskim prostorom. Ljudevit je zapovijedao većom ili manjom vojskom, koju je pratila promjenjiva ratna sreća. Na kraju, premoćni neprijatelj porazio gaje. Stolovao je u Sisku, te je osim obrane, u svom matičnom pod-

Slika 4. Karta navodnog mjesta nalaza. Stari gaz nalazi se između sela Lasinjska Kiselica i Gradac.

Figure 4. Plan of the presumed finding spot. Old river crossing (ford) is located between villages Lasinjska Kiselica and Gradac.

Slika 5. Fotografija navodnog mjesta nalaza. S desne strane kuće Lasinjske Kiselice (izradio Luka Bekić).

Figure 5. Photograph of the presumed finding spot. To the right are the houses of the Lasinjska Kiselica. (by Luka Bekić).

ručju pokušavao protunapade i akcije zalijećući se u susjedne kneževine (KLAJČ, N. 1990: 48 - 51). Imao je više utvrda koje su mu pomogli sagraditi ili obnoviti »artifices« i »murarii« koje mu je poslao saveznik, gradeški patrijarh Fortunat (GOLDSTEIN 1996: 227,228). Područje kojim je izravno upravljao Ljudevit omeđeno je na sjeveru Dravom, na zapadu porječjem Kupe, a najjugu Savom. Ustanak je okončan ubojstvom Ljudevita, ali tek nakon stoje on pred desetom neprijateljskom vojskom posljednji puta napustio Sisak, svoje glavno uporište. Poznate su i neke točnije odrednice smjerova kretanja različitih vojski prema Ljudevitovu teritoriju. Za nas je najzanimljivije svjedočanstvo o Ljudevitovoj bitci s Bornom 819. god. Tada je Ljudevit na rijeci Kupi pobijedio Borninu vojsku koja je kao saveznik Franaka pokušavala skršiti pobunu (GOLDSTEIN 1996: 223; KLAJČ, N. 1990:49). Sukob je izbio nakon Ljudevitova povratka iz Karantanije. Točniji položaj na kojem je vođena bitka nije poznat. Stoga ostaje otvorena i mogućnost daje riječ o mjestu poblje Lasinjskoj Kiselici.

Ne dovodeći u pitanje tu mogućnost, ostaje nam i još jedna pretpostavka. Već je rečeno kako je Lasinjska Kiselica uzvišen i lako branjiv položaj iznad same Kupe, a ujedno omogućuje nadgledanje gaza preko rijeke. Gaz na ovom mjestu počinje ispod Lasinjske Kiselice, a vodi na suprotnu stranu, u selo Gradac. Takvi riječni prijelazi bili su vrlo važni u doba kada je gradnja mosta bila preskupa, pa su se osim prirodnog povoljnog položaja dodatno popravljali i održavali. Na to ukazuju i novija podvodna arheološka istraživanja ovih mjesta, inače vrlo bogatih arheološkim materijalom (DUMONT 2002). Kako je već Tomičić neke karolinške nalaze s Drave (Prelog, TOMIČIĆ 1984:

227, 228) povezo s vojnim uporištima koje nadziru prijelaze preko rijeke u doba borbe Franaka i Avara, slična analogija mogla bi se povući i u našem primjeru. Ali u ovom slučaju, to bi moglo izgledati nešto drugačije. Usudimo li se povezati ovaj nalaz s onima u Podsusedu, Ozlju i Varaždinu, dobivamo četiri uporišta koja kontroliraju rijeke ili(i) riječne prelaze, a ujedno daju i okvir područja koje je u spomenutom ratu izravno kontrolirao Ljudevit. Također se sva četiri nalaza poklapaju sa smjerovima prodora vojski koje su pokušavale doprijeti do Ljudevita koji je stolovao u Sisku. Već smo spomenuli Bornin prvi prodor, pokrenut s juga, koji je neslavno završio na Kupi. Usljedio je zapadni prodor koji 820. g. pokrenut iz Italije, nastavlja Ljubljanskom kotlinom, da bi po svojoj prilici izbio na Savu kod Podsuseda. Još su dva smjera zabilježena (KLAJIĆ, N. 1990: 50; GOLDSTEIN 1996: 223; BUDAK 1996: 820), a to su oni prodori koji su iste godine pokrenuti iz pravca Karantanije, vjerojatno preko današnjeg Maribora i onaj koji je vodio »preko Bavorske i Gornje Panonije« odnosno zapadne Mađarske. Logično je da su izbili upravo na Dravu kod Varaždina. Dakle, ako nalaz koplja iz Lasinje možemo povezati s prvom polovinom 9. stoljeća, preostaje nam samo da, uključivši nalaze iz Ozlja, Podsuseda i Varaždina, o crtamo granice i predstraže Ljudevitove kneževine.

ZAKLJUČAK

Neovisno o preciznoj dataciji ovog novopronađenog koplja, koje bi prema svemu sudeći na kraju morali naći između 700. i 900. godine, ono je vrlo vrijedan nalaz. Prema svojim dimenzijama, omjeru oštrice i tuljca, te neuobičajenim krilcima izvijenim na gore, ono je zasad jedinstveni primjerak. I stoga, treba dalje čekati neki sretniji nalaz, koji će se na osnovi priloga i konteksta moći povezati s nekim određenim stoljećem ili još preciznije. Zahvaljujući ovom koplju, fundus ranosrednjovjekovnih kopalja s krilcima u Hrvatskoj ipak je bogatiji za još jedan nalaz.

BIBLIOGRAFIJA

- ATANACKOVIĆ-SALČIĆ, V. 1976 - Stolac, Čairi, Hercegovina - naselje neolita i ranobronzanog doba, antička nekropola i ranosrednjovjekovni nalazi. *AP*, 18, 1976: 24 - 28, t.XI.
- BELOŠEVIĆ, J. 1980 - *Materijalna kultura Hrvata od VII - IX stoljeća*. Zagreb, 1980.
- BITENC P. - KNIFIC T. (Ur.) 2001 - Od Rimljanov do Slovanov. Predmeti. Narodni muzej Slovenije, Ljubljana, 2001.
- BUDAK, N. 1996 - Hrvatska povijest, 6.stoljeće - 1200. U; *Hrvatska - Europa - Svijet: Kronologija*. Zagreb, 1996.
- ČURČIĆ, V. 1943 - Starinsko oružje u Bosni i Hercegovini. *GZM*, 44/1943: 21-226.
- DUMONT, A. 2002 - Les passages à gué de la Grande Saône - Approche archéologique et historique d'un espace fluvial. Dijon, 2002.
- JURIĆ, R. 2000 - Nin, Ždrijac. Hrvatska i pridružene Sklavinije. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi. Katalog*. Split, 2000: 295-312.
- FRIESINGER, H.
- 1965. Beiträge zur Besiedlungsgeschichte des nördlichen Niederösterreich im 9.-11. Jahrhundert. *ArchAustr*, 37/1965: 79-114.
  - 1972. Waffenfunde des neunten und zehnten Jahrhunderts aus Niederösterreich. *ArchAustr*, 52/1972: 43-64.

GOLDSTEIN, I. 1996 - Slika političkog i etničkog stanja u panonskom dijelu Hrvatske (Slavonije) 7.-12. stoljeća. *Internationales Kulturhistorisches Symposion Mogersdorf1993*, Band 24. Graz, 1996:217-235.

Hermann Historica OHG, München. 24. Auktion. 1991.

Hermann Historica OHG, München. 33. Auktion/Teil I. 1996.

JELOVINA, D - D. VRSALOVIĆ 1966 - Die materielle Kultur der altkroatischen Gräberfelder auf dem Gebiete des dalmatinischen Kroatien. *Archlug*, 7, 1966: 85 - 97.

KIRPIČNIKOV, A. N. 1966 - Drevnerusskoe oružie 2. Kopja, sulici, boevie topori, bulavi, kisteni IX-XIII vv. *Arheologija SSSR. Svod arheologičeskikh istočnikov*, EI-36/2, Moskva-Leningrad, 1966.

KLAIĆ, N. 1990 - *Povijest Hrvata u srednjem vijeku*. Zagreb, 1990.

KOVÁCS, L. 1971 - A honfoglaló magyarok lándzsái és lándzsásímetkezései. *Alba regia*, 11/1970-1971:81-109.

KOVÁCS, L. 1979 - Bemerkungen zur Bewertung der fränkischen Flügellanzén im Karpatenbecken. *MittArchInst*, 8-9/1978-1979: 97-119.

LEBEDYNSKY, I. 2001 - *Armes et guerriers barbares au temps des Grandes invasions*. Pariš, 2001.

MACAN, T. 1992. - *Povijest hrvatskog naroda*. Zagreb, 1992.

MENGHIN, W. 1985 - *Die Langobarden*. Stuttgart, 1985.

MERINSKY, Z. - J. UNGER 1990 - Velkomoravske kostrove pohrebište u Morkuvek. U: *Praveke a slovanske osídlení Moravy*. Brno, 1990: 360-401.

MILETIĆ, N.

- 1963. Nakit i oružje IX - XII veka u nekropolama Bosne i Hercegovine. *GZM*, n.s., 17/1963: 155-178.

- 1977. Ranosrednjovjekovni nalazi iz Rudića kod Glamoča. *GZM*, n.s., 30-31/1977: 231-242.

- 1979. Ranosrednjovjekovno koplje iz Mogorjela. *ZborNMBeograd*, 9-10/1979: 145-151.

MILOŠEVIĆ, A.

- 2000a. Karolinški utjecaji u Hrvatskoj kneževini u svjetlu arheoloških nalaza. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi. Rasprave i vrela*. Split, 2000: 106-139.

- 2000b. Žeževica, Poletnica. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.) *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 356-358.

- 2000c. Mogorjelo kraj Čapljinje. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 281-283.

- 2000d. Cetina kod Trilja, korito rijeke. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 253-254.

MULLER-WILLE, M. 1999 - *Opferkulte der Germanen und Slawen*. Stuttgart, 1999.

PAULSEN P. 1967 - Einige Flugellanzén aus Schwaben. *FS, N.F.*, 18/1967, I: 255-264.

PETRINEC, M.

- 2000a. Vir kraj Posušja. Hrvatska i pridružene Sklavinije. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 351.

-2000b. Hercegovina, dva koplja s krilcima. Hrvatska i pridružene Sklavinije. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.) *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 358.

- 2000c. Stolac, Čairi. Hrvatska i pridružene Sklavinije. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 336.
  - 2000d. Rudici kraj Glamoca. Hrvatska i pridružene Sklavinije. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 332.
  - 2000e. Hatelji kod Stoca. Hrvatska i pridružene Sklavinije. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 262.
- PRIBAKOVIĆ, D. 1966 - Prilog hronologiji naoružanja Slovena u VI i VII veku. *WM*, 11-12/1966: 23-69.
- RADIMSKY, W. 1895 - Archaeologische Tagebuchblätter. *WMBH*, 3/1895: 284-298.
- RUTTKAY, A. 1976 - Waffen und Reiterausriistung des 9. bis zur ersten hälfte des 14. Jahrhunderts in der Slowakei - II. *SlovArch*, 24/1976, 2: 245-395.
- SIMON, L. 1995 - Le armi. U: *GliAvari*. Udine, 1995: 113-125.
- SZAMEIT, E. 1987 - Karolingerzeitliche Waffenfunde aus Österreich. Teil II: Die Saxe und Lanzen-spitzen. *ArchAustr*, 71/1987: 155-171.
- ŠERCER, M. 1972 - *Staro oružje na motki*. Zagreb, 1972: 89, t.29.
- ŠIMEK, M. 2000 - Varazdin. Panonija. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Katalog*. Split, 2000: 105.
- TOMICIĆ, Ž.
- 1968. Važnost nalaza ranosrednjovjekovnog koplja u Varazdinu. *SP*, 3.s., 10/1968: 53-61.
  - 1984. Prilog istraživanju karolinskog oružja u Medimurju i u Varazdinskoj regiji. *SP*, 3.S., 14/1984: 223-226.
  - 1996. Istraživanje Bjelobrdske kulture u Hrvatskoj. Prilog arheologije proučavanju etnogeneze u medurječju Drave, Dunava i Save. *Internationales Kulturhistorisches Symposium Mengersdorf 1993*, Band 24. Graz, 1996. 113-123.
  - 2000. Arheološka slika ranog srednjeg vijeka na prostoru medurječja Drave, Dunava i Save. U: A. MILOŠEVIĆ (ur.). *Hrvati i Karolinzi, Rasprave i vrela*. Split, 2000: 142-161.
- TRUHELKA, Č. 1914 - Osvrt na sredovječne kulturne spomenike Bosne. *GZM*, 26/1914: 221-252.
- VINSKI, Z.
- 1960. Ranosrednjovjekovni nalazi na užem i širem području Zagreba. *h starog i novog Zagreba*, 2, 1960: 47-67.
  - 1978. Novi ranokarolinski nalazi u Jugoslaviji. *VAMZ*, 3.S., 10-11/1977-1978: 143-190.
  - 1981. O nalazima karolinskih mačeva u Jugoslaviji. *SP*, 3.S., 11/1981: 9-55.
  - 1985. Marginalia uz izbor karolinskog oružja ujugoistočnoj Evropi. *SP*, 3.S., 15/1985: 61-119.
- ŽAKI, A. 1974 - Archeologia malopolski wczesnosrednowiecznej. *PraceKrakow*, 13/1974.

SUMMARY

NEW DISCOVERY OF EARLY MEDIEVAL WINGED SPEAR

During archeological inspection of the terrain for a new water pipeline planned by Lasinja district the author inspected the hill village of Lasinjska Kiselica above the river Kupa. The hill is well known to have been an important feature during the Bronze Age and because of its strategic position above a river crossing it seems it was fortified during the Middle Ages. Until now there has been no archeological excavation of this site. A local resident had in his house an iron spear found in gravel brought from the river Kupa at a location near the village. In spite of corrosion and considerable sand contamination the spear is relatively well preserved. It is the sixth winged spear to be found in Croatia and the fourteenth to be found on the territory of what was once the Kingdom of Croatia. Comparison with other spears allows us to suppose that it dates from about 700-900. and thus represents one of the typical phases of the development of the Carolingian winged spear on the way to what Paulsen called the »final form«.

As it was not found in an archeologically defined situation it is difficult to say much about its proper context. We assume spear was found at the old river crossing or ford between villages Lasinjska Kiselica and Gradac. The author suggests that it may have been lost by a Frankish or Slav soldier taking part in the fighting against the Avars at the end of the 8th century or, perhaps during Duke Ljudevit's uprising against the Franks in the early 9th century.

Rukopis primljen 15. IV. 2003.
Rukopis prihvaćen 28. IV. 2003.